

Durmuş Hocaoğlu

Varlığım Avrupa Birliği'nin Varlığına
Armağan Olsun!

Muhalif, Yıl: 2., Sayı: 53., 26.01.2001-01.02.2001., s.09

Durmuş Hocaoğlu, *Muhalif* Yazıları Sıra No: 50

Künye:

- Hocaoğlu, Durmuş., “Varlığım Avrupa Birliği'nin Varlığına Armağan Olsun!”, *Muhalif*, Yıl: 2., Sayı: 53., 26.01.2001-01.02.2001., s.09

NOT: Bu yazım, *Muhalif*'teki son yazımdır.

Türkiye'nin şu anda yaşamakta olduğu süreci en muktadirâne bir sûrette ifâde etmeğe maktadır terim, fikrime nazaran, şudur: **En Büyük Kriz.**

Bu düşünce, kat'iyen haksız bir karamsarlık ifâdesi olarak algılanmamalıdır; en samimî kanâatim odur ki, Türkiye, bütün Cumhuriyet tarihinin en büyük ve en derin krizi ile karşı-karşıya bulunmaktadır. Bu krizin bir tek cümle ile özeti şudur: **Cumhuriyet'in tâkip olmuş politikaların makro ölçekte tıkanması!**

★ ★ ★

Herşeyden önce, Türkiye'nin çok ciddî mânâda bir **sosyal ve politik rehabilitasyon** ihtiyâcı bulunduğunu kabul etmemiz şarttır. Bu rehabilitasyon ihtiyâcı, en fazla, **“Devlet ile Millet arasındaki ayrışma ve kopuş”** ve **“bağımsızlık bilincinin yırtılması”** sürecinden kaynaklanmaktadır. Üzerime düşen bir vazîfe olduğuna inanarak bağıra-bağıra îkaz ediyorum: Bu ülkede **Devlet ile Millet arasında bir ayrışma, bir kopuş yaşanıyor ve bağımsızlık bilinci yırtılıyor.**

Evet, dostlar: Türkiye'miz, hepimizin gözlerinin önünde adım-adım gelişen bir trajedi yaşıyor! Fikrimce, şu anda Türkiye'nin bundan daha büyük problemi yoktur: Devlet ile Millet arasındaki bağ tehlikeli bir biçimde gevşemekte, her ikisinin arasında bir kopma ve ayrışma süreci yaşanmakta ve toplumda bağımsızlık bilinci yırtılmaktadır.

Bu keyfiyetin en bâriz göstergesi, Türkiye'nin devleti ve milleti ile birlikte “Avrupa Birliği”ne bakışındaki anormal yaklaşımdır. Bu yaklaşımın başka hiçbir adı yok: **Mandacılık!** Ne hazîn bir tecellî: Türkiye, devleti ve milleti ile, mandacılığı içine sindirmiş bulunuyor.

★ ★ ★

Bu noktada, Toplum'daki "Kollektif Bilinç"nin her zaman için yanılmaz olup-olmadığı konusunda, Hegel'in, Avusturya, Bavyera ve Bohemya'da Reformasyon'un büyük ilerlemeler kaydetmiş bulunmasına karşılık başarısız kalışını açıklarken yaptığı tesbitten çıkardığı şu hükmü hâtırlatmaya gerek görmekteyim: "*Doğruluk bir kez zihinlere girdi mi, bir daha oradan sökülüp atılamaz denmesine rağmen, bu ülkelerde o, silah, hile ve kandırma gücüyle zihinlerden sökülüp atılmıştır.*" Yâni: Büyük Kitle'nin makro bilinci her zaman için yanılmaz kabul edilemez; bu hüküm hassaten şu bunalım dönemindeki Türkiye için daha fazla bir değer taşımaktadır. Evet: Avrupa Birliği'ne ne olursa-olsun girmek yönünde toplumumuzda yüzde yetmiş kadar yükselen eğilim yanlıştır! Toplumumuzun büyük ekseriyetinin böyle bir tercihte bulunuyor olması, onun doğruluğunun bir karinesi olamaz.

Bu yanlışlığın sebeplerini ileride ayrıca tahlil etmeye çalışacağım; ama şimdilik ilk önce en büyük sebebi söylemeliyim: Toplumsal Bilinç yanlış tercihte bulunuyor; çünkü toplumsal psikolojimiz bozuk vaziyette bulunuyor; nasıl ki eğri odundan düzgün çubuk çıkmazsa, bozuk bir zihinden de sâlim bir karar çıkmaz; ve dahi, nasıl ki şaşırın ördek suya tersinden atlarsa, şaşırın ve bunalan bir toplum da yola tersinden girer.

İmdi, bundan sonraki satırlarda ise, sâdece "Toplum'dan ileri gelen kusurlar"ı ele alacak ve onlara da sâdece konu başlıkları hâlinde temas etmekle yetineceğim:

1: İlk olarak belirtilmesi gereken husus, Türkiye'de çok kuvvetli bir "**Avrupa Birliği Lobisi**"nin varlığıdır. Türkiye'deki en güçlü yönlendirme, bilgilendirme (bilhassa yanlış bilgilendirme), politika oluşturma ve kabul ettirme, Kamuoyu oluşturma merkezi olan bu lobi, hem Devlet, hem bütün siyâsî partiler ve hem de medya üzerinde tam ve mutlak bir hâkimiyet sâhibidir. Bu durumun böyle devam etmesi hâlinde pek yakında, Avrupa Birliğini Koruma Kaanunu adı altında bir kaanunun ve hattâ anayasa maddesinin kabûlü ve Avrupa Birliği aleyhinde herhangi bir fikrin ileri sürülmesinin ağır bir suç hâline getirilmesi dahi mümkün olabilir. Bu takdirde, Türkiye'de, Avrupa Birliği İdeali, Atatürk İlke ve İnkıpları yanında tartışılması imkânsızlaşan ikinci ve daha büyük bir ilkeler kümesi olacaktır.

Nitekim şimdiden bu lobinin gücü öylesine büyümüş bulunmaktadır ki, AB aleyhindeki fikirleri derhal birer insanlık ayıbı, fanatizm, şovenizm gibi takdîm ve kabul ettirebilmektedir.

2: Gerek Devlet ve gerekse de Toplum'un büyük ekseriyetinin AB hakkındaki bilgileri son derece sathî, derinliksiz, romantik, ütöpik ve gerçeklerden uzak bulunmaktadır.

Nitekim, Avrupa Birliği, hâlâ, ağırlıklı olarak bir **ekonomik birlik** gibi algılanmakta ve onun asıl veçhesi olan **siyâsî ve kültürel** yanı ıskalanmaktadır. AB üzerine yapılan tartışmalarda, bu projenin tarihî ve felsefî arka-planına ilişkin hemen-hemen hiçbir ciddî analiz göze çarpmamaktadır. İşin gerçeği çok kalın çizgilerle şudur: **Bir:** Avrupa Birliği, aslında, adım-adım yürütülen bir "**İkinci Roma Projesi**"dir. **İki:** Avrupa için Türkiye, "**Doğu'daki Endülüs**"tür. Roma İmparatorluğu'nun mîrası ve Batı tarihinin gelişimi süresince Avrupa'da biten kanlanan her devletin bu mîrası ihyâya çalışması; Abbé de Saint Pierre'den Immanuel Kant'a, Ortega y Gasset'ye varıncaya dek teorisyenlerin, filozofların bu vâdideki fikrî mesâîleri bilinmeden, II. Büyük Harb'in hemen akabinde Churchill'in Zürih Üniversitesinde (eylül 1946) yaptığı konuşmada "Birleşik Avrupa Devletleri" hedefini gösterişinden haberdâr olunmadan, Kömür Birliği, Çelik Birliği, Avrupa Ekonomik Topluluğu gibi "Avrupalılar-arası" ekonomik kuruluşların, Avrupa Topluluğu gibi ekonomik-siyâsî teşkilâtlanmaların ve dahi Avrupa Birliği'nin neye delâlet ettiği idrâk edilemez!

3: En başta **Avrupa Birliği Lobisi** olmak üzere, Avrupa Birliği hakkındaki akıl almaz propapaganda kampanyalarıyla, gerçeklikten uzak, bir yer-yüzü cenneti şeklinde tasvîr edilen aşırı abartılı, sanal, ütöpik ve romantik bir dünya imajı yaratılmış, Avrupalı'ların tarihlerinin nasıl bir sömürgecilik ve zulüm tarihi olduğu unutturulmuş ve zoka gibi yutturulmuş bulunmaktadır.

4: Bunun yanında ve bunlara ilâveten başka ve çok mühim bir husus da şudur: Bir türlü “üretme”yi tam olarak öğrenemeyen bir toplumun çok hızlı bir şekilde ve çok aşırı derecede görgüsüzce “tüketme”ye yönelmesinin acı bir netîcesi olarak, “üretmeksizin üleşme”ye yönelinmesi; *Avrupalıların her önlerine gelene para dağıttığı* şeklinde, açıkça söylenmemekle berâber içselleştirilen, skandal mertebesinde bir cehâletin yaygınlaşması da AB sevdasını hızlandırmaktadır. AB heveslisi sıradan insancıkların hesabı budur: AB'ye girersek, para yağmuruna tutulacağız; artık bize *yok yok!* Behey şaşkınlık! Siz kiminle dans ettiğinizin farkında mısınız? Zenginliklerinin temelinde kan, zulüm ve sömürü yatan, Sömürgecilik denen çirkinliğin mücidi ve ordinaryüsü olan, beş almadan bir vermeyen Avrupalı'nın kendi zenginliklerini sizler gibi saftorik kuzucuklarla paylaşacağını zannetmekle sâdece zekâ seviyenizi göstermektedir!

5: Bunun yanında başka bir mühim faktör, Toplum'un “**Devlet'ten bıkmayı ve ümîdini kesmesi**”dir. Evet; yanlış okumadınız: Bu toplumun hiç de küçümsenmeyecek bir kesrinde, kendi devletine karşı bir bıkkınlık ve ümitsizlik psikolojisi hâkim olmaktadır. Henüz rüşünü isbata muvaffak olamayan Türk Toplumunu, bir türlü kendi devletini ele geçirmeye muvaffak olamamanın; Devlet'ten gelen tazyikler karşısında tam bir çâresizlik ve acz içerisinde düşmenin yarattığı bir nevi' bıkkınlık hâletinde bulunmakta ve kendi devleti ile olan gönül bağını koparmaktadır ki buradan çıkan fecî sonuç, **Kozmopolitizm**, yâni “**bağımsızlık bilincinin yırtılması**”dır. Kozmopolitizm bir kere ruhları zaptedince Vatan, Devlet, Millet gibi kutlu kavramlar bütün değerini ve anlamını, bütün câzibesini ve efsûnunu kaybetmektedir ki bu vaziyette, millî (?) slogan da artık şu olmaktadır: “**Vatanım rûy-ı zemîn, milletim nev-i beşer!**”

Bu bıkkınlığın hâsil ettiği bir depresyon da şudur: Dindar insanlar üzerinde kurulan despotik baskılar, onların, kendilerini dinleri ile devletleri ve vatanları arasında zor bir tercihte bırakılmış hissetmelerine sebebiyet vermekte ve, bu kişilerin zihniyet dünyalarında bir tahribata yol açarak Avrupa'da daha iyi müslümanlığı yaşamam gibi bir zihniyetin doğmasına yol açmaktadır.

Bu depresyon şüphesiz haklıdır; ama buradan varılan sonuç hem haksızdır ve hem de külliyen yanlış: Avrupa'da daha iyi müslümanlık yaşanmaz, beyler! Orada olsa-olsa belki Avrupalı efendilerin kuracağı “müslüman gettoları”nda bir *sığıntı müslümanlığı* yaşanır veya bir de, belki “homoseksüeller” gibi marjinallere tanınan hakların birkısmı ile iktifâ etmek zorunda bırakılır!

6: Bir başka mühim faktör de, Millet'in Siyâset'ten bütün ümîdini kesmesi, bıkmayı hattâ tiksinti duyar hâle gelmesidir. Sizce haksız mı?

“Kime Müslüman dedimse cübbesinin altından haçı çıktı” diyen şâirin ifâde ettiği gibi; bu toplumda git-gide yaygınlaşan kanâatin, bu ülkenin, renkli, renksiz, solcu, sağcı, sosyalist, sosyal demokrat, demokratik sol, liberal, İslâmî, milliyetçi ve ilââhir bütün siyâsî kadrolarının Halk'ın hakkını, hukukunu, menfâatini korumak yerine bizzat kendilerine, kendi kişisel ve sınıfsal-zümresel menfâtlerine hizmet etmekten, haram ile şişmiş karınlarını hergün biraz daha şişirmekten başka bir işle iştigal etmedikleri ve aldıkları oylara ihânet ederek Halk'ı düpedüz sattıkları; hemen-hemen her siyâsetçinin bir hırsız olduğu; Siyâset'in artık temizlenmesi asla mümkün olmayacak derecede

kirlenmiş bulunduğu ve bütün bu rezâletlerin önlenbilmesi konusunda görünürde hiçbir ümit kapısının bulunmadığıdır dersem çok mu karamsar bir tablo çizmiş olurum?

★ ★ ★

Bu gidişin sonu iyi değildir efendiler; vatanını, milletini, devletini seven herkes bu vaziyetten vazife çıkarmalıdır. Aksi halde, şu sloganı kendimize şâr edinmemiz kaçınılmaz olacaktır:

“Varlığım Avrupa Birliği’nin varlığına armağan olsun!”

★ ★ ★

Küçük bir not ve iki soru:

Bir: Türk toplumu, artık hiçbir millî meselede tepki vermiyor; en son misâli Fransa’nın hakareti. Sizce, sebebi nedir?

İki: Böyle bir toplumda milliyetçilik ile iştilal etmenin ne anlamı vardır ve dahi bu ahvâl ve şerâit tahtında, Milliyetçilik, bizzat Toplum ile çatışmayı göze almak gibi bir netîce dahi hâsıl edebilir mi?

....

Kanâatimce, günümüzde, belki her zamankinden daha ziyâdece daha derinlikli düşüncelere ihtiyâcımız bulunmaktadır.

